

'Blackwood' és un dels títols que més sona per al film que arribarà cap a l'estiu i que espera resoldre, just un dia després d'acabar la seva emissió, les incògnites de la nova temporada de la sèrie de televisió 'The X Files', que comença a finals d'abril.

Feia ja força temps que una telesèrie no arrossegava una tal quantitat de seguidors incondicionals, potser des de l'època d'or de *Star Trek*. I feia molt més temps encara que una sèrie d'intriga i misteri no acumulava cada nova temporada un major nombre de fans, potser des de la recordada *The Twilight Zone* (que entre nosaltres es va anomenar *La dimensió desconeguda*). Per esbrinar els misteris d'aquest èxit sense precedents podem intuir que *The X Files* (*Els expedients X*) han sabut combinar dos factors força atractius per al públic nord-americà i, de rebot (com acostuma a passar sempre), a tot el món: per una banda, la creença popular que companyies com l'FBI i la CIA amaguen dades im-

portants a la població, sobretot de fenòmens paranormals de difícil explicació, i per una altra banda, el testimoni d'almenys un 3% de la població que assegurava haver estat "abduïda" pels extraterrestres. Si ajuntem aquests dos components, i ho barregem amb unes gotes de gran guinyol a l'estil de *La dimensió desconeguda*, tindrem una sèrie que ha aconseguit ja enllestir la seva cinquena temporada, ser líder d'audiències i crear, de passada, en els trenta països on s'emet actualment, tot un seguit de clubs de fans. Igualment, han brotat de forma misteriosa una sèrie paral·lela interpretada aquesta vegada pels Simpson, publicacions especialitzades, jocs de rol i fins i tot joguines, ja que la incombus-

tible Barbie s'ha apuntat a la moda dels *Expedients X*, de manera que aviat sortirà la parella Barbie/Scully i Ken/Mulder.

Bellflower, Los Angeles CA. 9.00 A.M. No hi havia res que fes presagiar que el director de la sèrie, Chris Carter, destacaria de la seva generació, si hem de creure les dades de la seva fitxa personal. Fill d'un obrer de la construcció, va néixer a Bellflower, un suburbi de Los Angeles, a Califòrnia. Carter era un jove que dedicava més hores al beisbol i al surf que no als estudis pròpiament. Seria precisament aquesta afecció cap a les taules lliscadores el que faria que, després d'acabar els estudis de periodisme, es passés cinc anys

editant la revista *Surfing*. Però si de dia era un editor responsable, a la nit s'enganxava a la televisió com un addicte més, i precisament fou la sèrie *Kolchak, the Night Stalker* la que va influir més vivament la seva mentalitat. La telesèrie, de curtíssima vida –tan sols una temporada–, se centrava en les passejades nocturnes d'un investigador de tot allò que fos sobrenatural, des dels vampirs, els zombis o els homes llop. Fortament interessat per la idea de fer una sèrie semblant, va haver d'esperar encara uns anys i trobar l'ocasió i les influències propícies. Els seus primers treballs per a la televisió van ser embafadors productes Disney com ara *B.R.A.T. Patrol* o *Meet the Munceys*. Però van ser les trobades casuals les que més van fer per la seva carrera, primer amb Norman Tartikoff, llavors president de la cadena NBC, i més tard amb Peter Roth, president de la secció televisiva de la Twentieth Century Fox, que foren el trampolí que necessitava per poder portar les seves idees a bon port.

Carter ja tenia al cap la idea de fer una sèrie basada en els fenòmens paranormals, amb uns herois que els plantessin cara. Inlluït per l'èxit d'*El silenci dels anyells*, va pensar que l'FBI era el cos ideal per enfrontar-se a qualsevol problema, per horrible o desconegut que fos. A més, des dels anys 60, als EUA corre el rumor que l'FBI té un grup d'agents especialitzat a estudiar els fenòmens paranormals, els anomenats "hombres de negre", que aquest estiu van ser fins i tot objecte d'una entretinguda pel·lícula amb Will Smith i Tommy Lee Jones.

Malgrat tot, la confiança de la Twentieth Century Fox en el projecte era escassa. Quan al 1992 es va donar el vist-i-plau a l'episodi pilot, els executius de la sèrie confiaven molt més en un altre projecte que ja s'havia posat en marxa, el western *The Adventures of Brisco County Jr.* Protagonitzada per Bruce Campbell, la sèrie no va passar de la primera temporada, mentre que *Els expedients X*, acon-

seguien amb cada nou episodi més incondicionals. El seu rodatge, de pressupost ultralimitat, es va centralitzar ja des d'un començament a Vancouver, al Canadà, on tot és més econòmic que a Califòrnia i on els escenaris naturals són tan poc identificables que poden passar per qualsevol racó dels Estats Units.

New Salem County, OR. 12.00 A.M. Una bona part de l'èxit de la sèrie ha estat l'encert d'unir dos personatges principals fortament contraposats, entre els quals, malgrat tot, no existeix cap atracció física aparent. Per una banda trobem Fox Mulder, agent especial, les dades físiques del qual són: cabells castanys, ulls verds, 1.80 m i 80 kg. Nascut el 13 d'octubre de

ARXIU

1961 a Chilmark, Maine. Llicenciat en psicologia l'any 1982 per la Universitat d'Oxford, va entrar a l'acadèmia de l'FBI a Quantico l'any 1984. Mulder no ha tornat a ser el mateix des que en la seva infantesa, durant una acampada familiar, la seva germana petita Samantha va ser segrestada per uns extraterrestres. L'actor que li dona vida, David Duchovny, va néixer el 7 d'agost de 1960 a Nova York i, fins al moment, la seva carrera cinematogràfica no havia estat gaire brillant. Havia fet papers secundaris en films com *Armes de dona*, *Chaplin* o *Beethoven*, i algun de protagonista, com a *Kalifornia*, però la falta de diners també el va fer anar a parar a *The Red Shoe Diaries*, una sèrie eròtica per a la televisió per cable, de la qual s'han extret força fotografies que actualment corren per Internet. També és recordat pel paper de l'agent transvestit de l'FBI que feia a *Twin Peaks*.

D'altra banda, de la fitxa de l'agent Dana Scully podem extreure'n les següents dades: nascuda el 23 de febrer de 1964, es va doctorar en física per la Universitat de Maryland al 1982, i també és llicenciada en medicina. No se sap on va néixer, però sí que fa 1.62 d'alçada, té el cabell pèl-roig i els ulls verds. És soltera i té la qualificació d'agent especial. Va entrar a formar part de l'FBI per conjugar el seu amor a la medicina amb la fe per la justícia. Dels membres de la parella protagonista, és la que sempre intenta trobar una explicació racional per a tot el que succeeix i veu. L'actriu que li dona vida, Gillian Anderson, va néixer a Chicago el 9 d'agost de 1968. Sempre havia volgut dedicar-se a la interpretació, però només va aconseguir un paperet en un teatre de l'Off-Broadway a l'obra *Absent Friends*, pel qual, malgrat tot, aconseguí un premi local al 1991. El seu currículum professional era ben escàs quan es va presentar a les proves de càsting per a la sèrie, però el seu aspecte força natural li va donar molts punts a favor, ja que el director, Chris Carter, la va trobar perfecta. No volien una me-

Els productes de mercandatge de la sèrie (dalt, unes cartes d'un joc de rol i baix, la portada d'una revista) abundan en tots aquells indrets on s'emeten. En la seva cinquena temporada, Els Expedients X continua essent líder d'audiència en trenta països.

Els actors Gillian Anderson i David Duchovny donen vida als personatges principals, els agents Dana Scully i Fox Mulder, respectivament. Bona part de l'èxit de la sèrie rau en l'encert d'unir dos personatges fortament contraposats entre els quals, malgrat tot, no existeix cap atracció física aparent.

na de Pamela Anderson espectacular i madureta, sinó una noia jove, amb aspecte creïble, potser una mica massa mestretites. A més, això serviria per allunyar una possible atracció eròtica entre Scully i Mulder, fet que tots els fans desitjarien que passés ja d'una vegada. Anderson és casada amb Clyde Klotz, un director artístic de la sèrie, i el fet de rodar mentre amagava el seu embaràs sí que va representar un autèntic *Expedient X* per als càmeres, que havien de fer meravelles perquè no es notés el seu estat. Anderson va fer el seu debut musical l'estiu passat amb el single *Extremis*, un recital sobre música tecnofuturista de HAL que s'inclou al treball *The Journey Through the Electronic Underground*. També a la darrera cerimònia dels Emmys va rebre el guardó com a millor actriu dramàtica, juntament amb els que aconseguí la sèrie com a millor direcció artística i millor edició de so.

Blackwood, Hollywood, CA. 20.00 P.M. Poques dades se saben de moment del primer llargmetratge que es farà sobre la telesèrie. Evidentment, els protagonistes seran els mateixos, a més de la participació dels actors Martin Landau, Lance Henriksen i Terry O'Quinn (aquests dos darrers sorgits de la sèrie *Millennium*, producte també de Carter i el seu equip). El director del film serà Rob Bowman, que ja s'havia encarregat d'algun episodi de la sèrie i procedia de *Star Trek*, la nova generació. Del seu argument se n'han filtrat ben poques dades, ja que el rodatge és voltat de mesures de seguretat i fins i tot es diu que els guions es donaven impresos en fulls vermells perquè no poguessin ser fotocopiats o escanejats. Malgrat tot, el diari sensacionalista nord-americà *The Enquirer* va assegurar que tenia una còpia del guió i això és el que va publicar:

"Fa uns trenta segles, uns humans primitius maten una mena de

llangardaix que desprèn un virus anomenat càncer negre, que s'apodera dels cavernícoles i els mata. Hi ha un tall cap al futur i, en l'actualitat, es veuen uns nens que troben un crani d'un dels cavernícoles i s'encomanen el terrible mal.

"Mestrestant, Mulder pateix un atemptat (una bomba al cotxe), del qual surt il·lès. Un antic company del seu pare, el doctor Kurtzwei, el va a veure i li revela llavors que un grup a l'ombra del govern (anome-

nat amb el "musical" nom d'El Consorci) està en relació amb un grup d'alienígenes, la missió dels quals seria liquidar la humanitat mitjançant un virus letal transmès per les abelles; així, el Consorci espera ser perdonat pels extraterrestres a canvi d'oferir-los el seu ajut. Aquest grup seria, doncs, el responsable de l'atemptat contra la vida de Mulder, una decisió llargament endarrerida.

"Quan Mulder comparteix aquestes impressionants revelacions amb Scully, es produeix un moment d'intensa intimitat entre els dos agents i es disposen a fer-se un pe-

tó llargament esperat quan... una abella portadora del maleït virus, sense cap mena de respecte per a milions de fans d'arreu del món, pica la Scully. Scully entra en coma. Apareix llavors una ambulància que la recull per portar-la, en teoria, a l'hospital més proper. O potser no, perquè el conductor dispara contra Mulder i el fereix greument. L'agent es desperta a l'hospital i, després de descobrir (no se sap com) que el Consorci manté la Scully amb vida a l'Antàrtida, se n'hi va tot seguit."

Si creieu que aquest argument és enrevessat i confús, espereu a veure els episodis de la cinquena temporada que ja s'emeten als Estats Units i que comptaran amb dos guionistes d'excepció: Stephen King signa l'episodi anomenat *Chinga* (en què Scully es troba amb un estrany cas on les víctimes semblen haver-se autoinfligit ferides, induïdes per una estranya jove) i William Gibson, autor de *Neuromante*, ha escrit el guió de *Kill Switch* (un cas en què els agents, que investiguen l'estranya mort d'un geni dels ordinadors, acaben convertint-se en l'objectiu d'un assassí capaç de les pitjors classes de tortures). A més, el seu creador, Carter, assegura que n'hi haurà una sisena i setena tanda d'episodis i un nou film, tot sigui per explotar la veta.

De moment, i fins que no arribin els nous episodis als nostres televisors, haurem de conformar-nos amb les cintes de vídeo que periòdicament van sorgint i que majoritàriament són episodis dobles emesos per televisió, a més del joc de taula sobre la sèrie que s'ha posat a la venda o les cartes d'un curiós joc de rol en què, seguint les pistes que t'hi donen, s'ha d'esbrinar qui ha estat l'assassí. Perquè qualsevol, armat només amb una gavardina negra i una llanterna, pugui emular els seus herois de ficció.

Guillem Medina